

REDACTIA

Deák Ferencz-utca nrul 20

ABONAMENTUL

Pe un an 20 cor.
Pe jumătate an .. 10 ..
Pe 1 lună 2 ..N-rii de Duminică pe an 4
coroane.Pentru România și America
10 coroane.pentru România și străinătate
numeri de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Deák Ferencz-utca nrul 20.

INSERTIUNILE

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicațiune.Manuscripte nu se
înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502.

Pierderile mari.

(*) Presa maghiară cu adevărat iubilează când vre-un nenorocit de Român, ajuns la slujbă de stat ori la comitat, își maghiarizează numele. Iar când vre-un învățator de stat viclean dă *examen bun* cu elevii — români ori de altă naționalitate, faptul (ori mai bine! *aparența!*) trece drept eveniment și te miri că ce comună neînsemnată, locuită de naționalități, devine d'odată »cetate tare a ideii de stat național maghiar«, pentru că, vezi Doamne, »naționalitățile își însușesc limba maghiară«. În realitate nu s'a întâmplat de cât atâta: copiii au învățat pe de rost câte-va poezii »patriotice« și știu să răspundă ungurește că masa e pătrată ori rotundă iar scaunul are patru picioare.

Că în satul curat românesc, slovăcesc ori sârbesc n'au nici un rost școlile de stat, deoarece-ce și dacă ar învăța în școală ungurește după un an doi copiii uită tot, despre asta presa maghiară nu vrea să știe; nu se gândește nici la sala împrejurărilor care-l face pe bietul Român și Slovac să-și lapede numele cinstitit moștenit din părinți și să primească botezul șovinist.

Nu, pentru că presei maghiare îi trebuesc — *succese!* Cu ce ar motiva altfel politica de maghiarizare? Temei etic nu are această politică. Țintă practică iarăși nu are. Presa și cei dela spatele ei trebuie să îmbete deci opinia publică maghiară cu *succese* maghiarizării cari — așa zicând — vin de sine.

Iar până se preocupă cu astfel de succese mici, adesea succese *numai pe hârtie*, până ce din vre-un sat ascuns între munți, la spatele lui Dumnezeu, face, »fortăreață a maghiarizmului«, și din câți »stréber«-i toți câte un apostol al — ideii, nu se gândește nimeni la *pierderile mari*, la numărul exasperant al celor emigrați din patria ajunsă cârmuită în chip neghiob. Măcar că din când în când ziarele maghiare sunt silită să înregistreze *cărțile* statisticianilor străini cari arată imensele pierderi, prin emigrări, ale Ungariei.

Și nu e vorba numai de fiii *naționalităților*, ci de *Ungurii* emigrați.

Astfel, nu de mult a apărut o carte a comisarului de emigrări al Statelor-Unite din America. Intrânsa se face un tablou trist despre emigrările din Europa. Intre altele se arată, că dela 1821 până la 1890 din Austro-Ungaria au emigrat în Statele-Unite 454.000 suflete. În ultimii 14 ani numărul emigranților a crescut într'una. Astfel, de pildă, în 1901 au plecat 171.000, în

1902 au emigrat peste 200.000, dintre cari 100.000 din Ungaria; între aceștia erau 23.000 Unguri.

Inregistrând aceste pierderi, organul »imperializmului maghiar«, »*Budapesti Hirlap*« (nrul 207) esclamă:

»Dacă pierderile vor urmă tot așa, supremația noastră de rassă ar ajunge periclitată și astfel e *chestie de viață* să punem capăt emigrărilor! Pe noi numai Slavii ne întrec în emigrări, cu 36.934 suflete. Ei însă, cu masa lor enormă, nu simt pierderea. Dar noi!«...

Pe lângă pierderea *națională* este a se socoti adică și cea *economică*. Marele statistician Kopp a făcut adică socoteala că în veacul trecut Europa a pierdut, prin emigrări, miliarde. *Singură Ungaria pierde 50 milioane coroane pe an*, deși emigranții din Ungaria sosesc în America mai cu puțin bani: emigranții cehi și moravi, de pildă, duc cu ei de două ori mai mulți bani.

Și se duc cei din Ungaria nu din cauză că nu i-ar cuprinde pământul. Se știe doar, că populația Ungariei este abia de 52 suflete pe un kilometru pătrat, până ce în Austria vine pe fiecare klm. □ 79 locuitori, în Belgia 210.

Organul imperializmului maghiar de altfel recunoaște că: »Masa mare a *emigranților din cauza sărăciei* se recrutează din țările cu populație rară. Va să zică unde lipsește nu pământul, ci *cultura*. Locuitorii țărilor mai puțin culte nu pot să supoarte povarile vieții de stat modern și astfel emigrările din Europa au aierul că sunt *o fugă înaintea exploatării de stat*«...

Nu încape nici cea mai mică îndoială că adevărul acesta este scos mai ales din experiența vieții statului ungar. Altfel cum s'ar explica faptul că *Ungaria dă de cinci ori atâția emigranți cât împărăția germană* care-i de șase ori mai mare?!

Cât de criminali au fost cei cari au cârmuit Ungaria, se poate judeca dintr'o comparație cu Germania.

Dela 1881 în fruntea emigranților au stat cei din Germania. În acel an puternicul imperiu dedese adică 220.000 emigranți (în 1873 a dat 110.438, în 1878 a dat 35.888). Și zece ani de-a rândul tot în frunte a stat. Dela 1894 încoaci însă, *în urma politiceii sale economice cuminte* emigranții au început să scadă, așa că anul trecut n'au emigrat decât 20.000. Cei mai mulți emigranți germani se duc în *colonii germane*.

În același timp *numărul emigranților din Ungaria crește pe fiecare an*.

Cui îi pasă de asta? Și cine se preocupă de stavilirea emigrărilor? Insuși actualul

ministru de justiție fusese doar avocatul unei societăți germane care transportă emigranți și mai zilele trecute l-au acuzat că și acum, prin cancelaria condusă de fiul său, servește acea companie îmbogățită din banii nefericiților emigranți!

Doar sub Széll cel vestit s'a făcut atâta că au fost luați la goană agenții societăților străine cari păcăleau și seduceau pe bieții emigranți din Ungaria, iar agerul Tisza a aranjat ca emigranții să poată pleca mai cu înlesnire *prin Fiume*, sub flamura ungu-rească, dar duși tot de societate *străină*, în direcția căreia, cu *plată bună*, au fost aleși puternici de-ai zilei.

Despre Andrassy se scria mai zilele trecute, că în ministerul de interne va înființa o secție a emigrărilor. Cine este însă așa de naiv să creadă, că prin crearea câtorva slujbe bine plătite se vor stavili emigrările?

În felul acesta emigrările au ajuns cel mult un mijloc de procopseală pentru *protejații tuturor guvernelor*, iar nu chestia care să preocupe serios pe vre-un bărbat de stat maghiar... Aceștia sunt toți preocupați de chimera imperializmului maghiar și astfel ocupați cu marea problemă a maghiarizării tuturor neamurilor dintre Adria și Carpați

Vorba Românului: Satul arde, iar baba se piaptână!...

Contra cui? »B. H.« scrie pe larg cu mult venin despre eroul nostru național Sever Axentie, care azi numai cu sufletul e în mijlocul nostru, și e revoltată, că M. Sa a decorat pe acest »trădător«.

Cere deci pedepsirea celor ce au făcut acest act de nedreptate națiunii maghiare: lată cum sfârșește.

»În adevăr numai aceia e națiune mare și sublimă, care știe să-și răsbune tradarea făcută contra ei.

Așa-i, că e foarte dureros, chiar rușinos, că noi nu suntem în stare să împiedecăm, ca să nu se împărtășască de continuu remunerațiune din partea curții cea mai săngeroasă figură a revoluției române din 1848—49, Axentie Severu, incendiatorul Aiudului, călăul neîndurat al inteligenței maghiare din comitatul Alba-Inferioară?»

Tenorul în care e scris acest articol e din cale afară revoltător. Și procurorii, cari se năpustesc fără nici o îndurare asupra noastră, afla-vor oare, că articolul din »B. H.« e îndreptat cu multă patimă contra domnitorului?

Asta-i națiunea loială?

Guvernul francez va lua dispoziții, ca legea despărțirii bisericii de către stat să nu fie violată. Prima dispoziție va fi: *Chemarea sub arme alor 10.000 de preoți*, deși preoții au fost scutiți de miliție.

pentru castele, vile, sanatoare, spitale, hoteluri, fabrici, laboratoare, gări, casarme, biserici, școli, comune și orașe mici, cea mai ieftină iluminare e ceea-ce se poate face cu gazul Benoid. Flacăra ce corăspunde la 50 lumini costă pe oră numai 1-6 filleri.

Telefon 561.

Telefon 561.

Mağyar Benoid-gáz
Részvénytársaság.

Arad, Pécskai ut 13|14.

Fără acitelin! Ori ce primejdie eschisă! Cea mai simplă manuară! Epistole de recunoștință din patrie și străinătate. Patente din patrie și străinătate. Nenumărate premieri. Cei interesați primesc deslușiri detaliate.

Prospect gratuit, fără nici un contract.

Bănăţenii la Expoziția din București.

— Raport special. —

București, 4/17 August 1906.

Marti dimineața la orele 8 și 20 m. au sosit la București, cu tren special, 240 de Români membrii »Reuniunii învățătorilor Bănăţeni din Timișoara» sub conducerea dlui Dr. Puticiu, protopop din Timișoara.

La gara din Nord se adunase o mulțime de lume, ce eșise într-o împănare a oaspeților. Pe peron am remarcat în mulțime pe P. S. S. Arhiepiscopul Calist Botoșanul, președintele »Societății clerului român», pe domniul Dragomir Hurmuzescu secretar general al min. de instrucție și cultelor, A. Bacologlu și I. Brătescu, conșilieri delegați din partea primăriei Capitalei, A. D. Florescu secretarul Ligei, Ionișescu, președintele societății corpului didactic primar, mulți profesori, preoți, studenți, și numeroase alte persoane din diferite straturi sociale.

În momentul sosirii în gară a trenului, fu din cele mai mișcătoare.

Lumea de pe peron începu să se îngrămădească cu febrilitate. La ferestrele vagoanelor, ce se opreau, se vedeau zeci și sute de capete vesele.

Incepură să se agite cu vioiciune batiste și pălării și la un moment dat, un ura formidabil izbucni din mii de pepturi, acoperind sunetele fanfarei regimentului 21 de dorobanți, care era pe peron.

Asupra celor ce se coborau din vagoane se aruncară acum flori, învățătorii din regat înaintară strângând mâna cu căldură fraților Bănăţeni, pe când ochii multora se umezeau de lacrimi.

Cel dintâiu a luat cuvântul dl Alexandru Bacologlu, care a spus următoarele cuvinte: »În numele primăriei capitalei vă salut de bună venire și vă doresc să petreceți bine și sănătoși în capitala regatului român, care vă primește cu dragoste frățească.»

Dl Hurmuzescu a salutat pe excursioniști în numele ministrului de instrucție, urându-le bună venire.

Dl Alex. D. Florescu în numele Ligei culturale a ținut următoarea cuvântare:

Iubiți frați lugoieni! Fiți bine veniți între noi, fiți bineveniți pe pământul țării românești. Voi care totdeauna ați fost pentru neamul nostru, întruparea bărbăției în lupta pentru conservarea vieții românești.

Scumpi învățători și voi sfinți părinți ai credinței strămoșești! Ați venit cu ocazia marelui noastre sărbători naționale, să vă răcoriți un moment de munca neobosită ce depuneți pe altarul bisericii românești și noi, ne simțim inimile încălzite de profunda dragoste frățească îmbrățișându-vă. Vă salutăm iubiți frați! Și în voi salutăm neamul nostru întreg pe eroii cauzei sale proprii, ai sfintei cauze, a dreptului de viață.

Voi și valoroșii vechi confrăți din tot Ardealul, asociind la cultul limbii și al legii strămoșești, cultul iubirii de neam, ați fost sunteți și veți rămânează razămul apărării individualității noastre etnice.

Fiți bine veniți între noi!

Dl Timuș din partea studenților universitari a rostit următoarea cuvântare: »În aceste momente înălțătoare, când întreaga suflare românească sărbăzează 40 de ani de domnie glorioasă M. S. Regelui Carol I 40 de ani de viață constituțională, și de progres, mult mai mare este fericirea noastră, când vedem, că aureola strălucitoare a marelui nostru suveran, luminează până în toate țărnițele locuite de români și când vedem păcluri de români valoroși din toate părțile venind la expoziția noastră națională.

Nețărmită este bucuria noastră a studenților universitari, când vedem strângându-se, macar pentru un moment, pui de vultur la cuibul comun, părintesc și cu mult drag vă primim pe voi îmbrățișând în persoana voastră și pe frații voștri, ce i-ați lăsat dincolo de hotară.

Voi ne sunteți dintre cei mai scumpi pentru că deși sunteți înconjurați din trei părți de neamuri streine și deși sunteți despărțiți de noi de munți înalți, ați luptat atât de frumos și prin virtutea străbună înăscută în voi ați păstrat nevătămat graiul rămănesc.

Voi ați știut să treceți cu bine prin frământările primejdioase, ale vremurilor de altădată, iată de ce, patria mună, vă iubește atât de mult, și noi tinării vă suntem atât de recunoscători. Iar voi mai aveți încă mult de făcut. Mai aveți de luptat pentru o chestiune care este a timpului luminos în care trăim acum. Este chestiunea ideii de naționalitate română, de unitatea culturală. Iată de ce vă rugăm că atunci, când plecând de aici dela noi și vă veți întoarce în căminul vostru, să le spuneți, că noi ne gândim la ei. Să le spuneți să aibă încredere în noi.

În numele studenției universitare din regat vă urez dar bună venire și vă mulțumesc în numele ei pentru marea voastră hotărâre.

Trăiască Români bănăţeni! Trăiască Români din »Dacia-Traiană!»

Dl Nae Demetrescu, însărcinat din partea ministrului de instrucție, spune de asemenea câteva calde și bine simțite cuvinte de bună venire.

După ce mai vorbi și arhiepiscopul Calist, în numele clerului român, dl președinte Putici mulțumește mișcat urările calde de bună venire, mai cu seamă reprezentantului dlui ministru de instrucție și al primăriei Capitalei, asigurându-i că aceste clipe de serbare vor rămâne neșterse în memoria lui și a tuturor excursioniștilor.

Apoi cu muzica militară în frunte, excursioniștii și toată lumea ce se adunase la gară formând un cortegi lung și impozant au plecat spre Metropoli. Străzile care le-au parcurs erau împodobite cu drapele tricolore. În fața sediului asociației generale a studenților români, oaspeții au fost primiți cu o ploaie de flori, iar în fața palatului regal, cortegiul s'a oprit și publicul cu capul descoperit a ascultat imnul regal, cântat de muzica militară. Când cortegiul urcă dealul Metropoliei au fost primiți în sunetul clopotului cel mare.

După Te-deum oaspeții s'au îndreptat spre seminarul central unde li-s'a oferit masa. După masă la 3 excursioniștii au vizitat expoziția, iar seara au azistat la diferitele spectacole dela expoziție.

Ziua următoare adică Mercuri, excursioniștii au vizitat diferitele edificii publice sub conducerea dlui N. Dumitrescu funcționar superior în min. cultelor. După masă la 3 ore iarăși au vizitat expoziția, iar seara la 8 au participat la banchetul oferit de primăria capitalei: Banchetul de 312 tacămuri a avut loc la »Ospătăria Expoziției» și s'a servit: Supa regală, Maioneză de Nisetrudunărean, Pui țărănesc, Fripturi jubilar, Salată macedoneană, Fructe, Brânzeturi, Țuică, Vin de Drăgășani, Vin de Nicorești, Champagne Mumm, Cafea.

Locurile de onoare erau ocupate de d-nii Al. Ciurcu prim ajutor de primar; protopop Putici, Dr. Istrati comisarul general al expoziției, Ghica Th., Alexandrescu, Stoescu, Bacaloglu etc.

După terminarea mesei, care a fost bine servită și în timpul căruia taraful lui Nuțulescu a distrat pe meseni cu cântecele naționale, a început seria toasturilor.

Primul toast a fost ridicat de dl Al. Ciurcu în numele primăriei Capitalei. Ca român Ardelean dl Ciurcu a găsit accente cu deosebire calde spre a saluta și sărbători venirea Bănăţenilor. D-sa a terminat închinând pentru Rege, în uralele entuziaste ale conmesenilor.

Dl dr. Putici a răspuns arătând că nu vor uita bunătățile primăriei ce li-se face și a beut pentru reprezentanții comunei.

Dl Vuia arată legăturile naționale între români din regat și între cei din Ardeal.

Dl Maniu inspector al învățământului, arată meritul Românilor din Transilvania, cari luptă spre a păstra bunurile naționale românești și

urează bănăţenilor să vie și la jubileul de 50 de ani de domnie a regelui Carol.

Dl protopop Gherasim Sârbu relevă însemnătatea ajutorului reciproc, ce au dat cauzei naționale clerul din țară și clerul din Ardeal. Închină pentru clerul din regat.

Dl Gr. Tocilescu într-o cuvântare înflăcărată, care mișcă adânc asistența, stăruie asupra obârșiei latine a neamului și spune că regele Carol e al doilea Traian.

Dl prot. Pinciu închină pentru dl dr. Istrati, organizatorul minunatei expoziții.

Dl dr. Istrati, arată că după banchetul dat veteranilor pin 1877 bănăţenii sunt primii de peste hotare pe care-i sărbătoresc. Arată rostul economic și cultural al expoziției, care reprezintă unitatea sufletească a neamului românesc.

Terminându-se banchetul la oarele 11 și 45 în mijlocul unei înălțătoare însuflețiri, mesenii se duc în corpore, cântând »Deșteaptă-te Române», să aziste la spectacolile dela expoziție.

Bănăţenii după vizitarea orașului și expoziției vor pleca Vineri la Târgoviște, Sâmbătă la Curtea de Argeș iar Duminecă dimineața spre Constanța la Constantinopol. La București se vor reîntoarce Mercuri și tot în ziua aceea vor pleca la Sinaia de unde se vor reîntoarce în Transilvania și Banat.

Însuflețirea din ambele părți foarte mare.

Români din regat le-a făcut fraților bănăţeni o primire sărbătorească, o primire plină de dragosie, o primire sublimă, iar petrecerea lor în țară a fost plină de momente înălțătoare. O vizită în asemenea condițiuni e un eveniment de mare însemnătate culturală. Prin asemenea vizite se întăresc legăturile culturale între membrii aceleiași popor, se întărește dorința de muncă și de progres, se sporește emulațiunea pentru pășirea tot mai repede înainte pe calea civilizațiunii.

Coriolan Pop.

Proces de presă. Vineri a fost pedepsit din partea tribunalului regesc părintele Traian Gașpar din Hezeriș la 10 zile închisoare de stat 10 cor., amendă în bani, pierderea drepturilor cetățenești pe un an și suportarea șeselor de proces.

Impăratul Wilhelm și Witte. Zvonurile răspândite prin ziare, că întâlnirea de domnitori din ast-an n'are nici un caracter politic, se desmintește cu desăvârșire prin fapte. Impăratul Wilhelm a chemat la Wilhelmshöhe pe Witte fostul ministru rusesc.

Această întâlnire a produs mare senzație și se crede o întorsătură neașteptată în politica externă.

Știri dela Expoziție.

În vederea vizitei celor 2.000 de țărani de peste hotare, comisariatul general a făcut demersuri pe lângă persoanele în drept în scopul de a nu se stânjeni de către autoritățile țării vecine trecerea graniței.

Campionatul internațional de luptă romană care va începe Vineri 11 August c. v. în arenele romane din expoziție a primit până acum adesiunea celebrităților următoare: Paul Pons, Apolon, Sturm (german), Pietro (Basque), Limousin (francez), Amalhon (negru senegalian), Clement (francez) Giovanni (italian), Coste (portughez), Vandenberg (olandez), Mahmud (turc) Car Syllis (belgian), Walford (englez), Skhamëann (german), Paxton (american), Eigemann (german), Rene Gailard etc. etc.

Dela această-dată luptele se vor urma în fiecare seară până la definitivă izbândă a unui

Iconostase noi,

precum și renovări după specialitate **Schmidt János,** se execută cu cea mai mare conștientozitate-la zidarul de biserică

← Budapesta →

IX. Soroksári utca 40. Fondată la anul 1888.

Regulamentul luptelor va fi cel francez adică acel urmat în campionatele de până acum.

Inscrierile pentru acest campionat se primesc la Direcțiunea Generală a Teatrelor.

Cu începere de Sâmbătă 5 August c. vor avea loc în fiecare seară și de Vineri 11 August încolo în același timp cu campionatul lumii, luptele pentru campionatul de luptă dreaptă românească.

Pentru a lua parte la acest din urmă campionat singura condițiune este de a fi cetățean român.

Din Macedonia.

În ziarul »Monastir« din Monastir, găsim următoarea relație oficială cu privire la ciocnirile ce au avut loc între trupele și bandele grecești la Racovo și Garnicio.

Bandele grecești făcându-și din nou apariția în Cazana Florina, dispozițiuni au fost luate ca să fie urmărite de către detașamentele din cazalele Monastir, Florina și Castoria. Unul din detașamente sub comanda maiorului Servet-bez întâlnind zilele trecute o bandă grecească, o ciocnire a avut loc în care 4 antariți au fost omorâți, armata neavând nici o pierdere.

O altă luptă a avut loc între armata imperială și antariți anume în satul Gorniceoro, o bandă grecească de peste 70 de indivizi având de gând să atace satul sus numit Caimacanul. Tahsin-bey din Florina a trimis trupe din trei puncte comandate de Mucdiri din Zorovici și Vostarani precum și de oficerii Bairan și Abdul-Caden-effendis. Lupta începând pe la orele 8 a. m. a durat până la 5 ore p. m., 14 antariți au fost omorâți, iar unul anume Manole Dragoni, a fost prizonier. Printre căzuți a fost recunoscut și căpitanu Vanghele Liculidis precum și mai mulți alții tot de aceeași naționalitate. În momentul atacului, sătenii au luat armele spre a se apăra însă într'un moment dat, au întors armele în contra armatei aceasta pricinuind un fel de panică și astfel restul bandei a putut scăpa luând cu sine mai mulți săteni răniți prizonieri. Antariții au omorât 2 săteni cari lucrau la câmp noaptea pe când se apropiau de sat. Săteanul Stoice Dașa care a ridicat armele contra armatei a fost omorât iar alții șase au fost arestați pentru acelaș motiv. Dintre soldați numai doi au fost răniți. O ladă cu gaz a fost confiscată, gaz ce trebuia să servească pentru a arde satul.

După cercetările făcute ulterior banda era compusă de 42 de vagabunzi cari s'au constituit în Grecia trecând granița imperială pe la începutul lui Iulie. Dintre luptători care va fi proclamat campion al lumii.

Din străinătate.

Om de stat bulgar despre Greci.

Un redactor al ziarului »Europe Orientale« a stat de vorbă cu unul din oamenii cei mai cu trecere din guvernul bulgar de astăzi. Iată ce a zis despre Grecii din Bulgaria:

»Lucrul e foarte lezne de înțeles. Voim să fim stăpâni la noi acasă. Grecii fie stăpâni și ei, dar' la dânșii. Pot să se ducă. Rămân în Bulgaria? Nu se socoată stăpâni ai țerii; stăpâni suntem noi. Grecii tot fac aici stat în stat. Au bisericile lor, comerțul lor, politica lor. Toate protivnice spiritului și intereselor Bulgarilor. Preoții greci vorbesc în potrive bisericii bulgare. În școalele grecești se dau învățături dușmane Bulgarilor iar politica lor izbește în trecerea Bulgarilor. Toate, însă, le fac cu bani câștigați în Bulgaria, urmând un semn dela patriarhul ecumenic sau dela societatea »Helenismos«.

»Lupta Grecilor împotriva Bulgarilor nu cunoaște repaos. Orice străin, Turc, Grec, Chinez, poate veni în țară, a face negoț și a se îmbogăți; n'ar fi drept să-l împiedecăm; dar' nu putem îngădui să facă în țara noastră, împotriva ei, mișcare întinsă.

»Așa fac însă Grecii, cari sunt mii în Bulgaria. Tot așa fac și în România. În Bulgaria poate fi numai biserică bulgărească, școală bulgărească, interese economice bulgărești. Guvernul voia să mai trăgăneze chestia cu Grecii, dar' ei înșiși au împins lucrul așa de departe prin obrăznicia lor. Bandele grecești măcelăresc pe Bulgari în Macedonia. Nu poate să fie de mirat c'au izbucnit turburări împotriva Grecilor; de mirat e c'au întârziat atâta. De acumanu mai e puțință să le oprim și se vor întinde în toată țara.

(Die Zeit).

Krieghammer în agonie. Baronul Krieghammer, fostul ministru de război e în agonie.

Dintre resculanți din Kronstadt au fost pedepsiți eri de către tribunalul militar, zece la moarte o sută douăzeci și doi muncă silnică iar cincisprezece au fost achitați.

Conștiința națională!

(Urmare.)

Balcanul întreg nu numai că a fost odată plin ticsit de români, unde tot slavismul, tot Helenismul zace pe un strat puternic român, dar și astăzi se află pe întreaga Peninsulă-Balcanică mult mai mulți români decât ne putem noi închipui. Istoria viitoare nepărtinitoare ne va argumenta încă acest adevăr. Ei bine! Pe acolo e Românul astăzi cu desăvârșire, îndosiat de cătră statisticele oficioase ale statelor, și ca să nu existe, este el ucis, (Grecia), înaintea ochilor Europei celei juste și umane pe cre-o doare inima pentru Bulgari, Turci, Greci, Tataři chiar și pentru Jidani, numai pentru Români nu. Iar România care are sfântă datorie de a se întrepune pentru frații de pretutindene și de-ai apăra în mod serios și cu toată puterea, *tace mereu și face pocloane pentru că e bine crescută.* Unde e bărbatul providențial, de care avem astăzi mai mult lipsă decât ori când, care s'ar scula, care ar lua în mână sa stindardul mântuirii, care ar scoate poporul rămas din această decadență, din această nimicire și pierzare?? Și de ce nu-l aflăm nicăiera?... Au perit oare timpurile de glorie antică?... Da! Au perit!! Pentru că pretutindene creșterea și influința străină, coruptă, cosmopolitismul depravat, au prins prea mari rădăcini în inima, în sufletul nostru, pentru că prea ne-a însuflețit străinismul, pentru că *prea ne-am civilisat*, și de aceea nu

suntem mai mult aceea ce am fost înainte »români adevărați«, nu avem mai mult adevărata »conștiința națională«.

Foarte adevărat zice autorul opului »Rutenizarea Bucovinei« București. Minerva 1904, în capitolul »Rolul străinilor în țară«, că cel mai mare pericol pentru conștiința națională, pentru trăinicia și existența etnică a unui popor, e străinismul, ce se înfige ca un polip cu mii de brațe în corpul poporului autocton.

Popoarele vechi, aveau nemăsurat de mare grije, și luau precauțiuni serioase, ca să nu se stabilească pe la ele străinii. Precum era familia pe la acele popoare, un ce cu totul sacru, un sanctuarium, (la Turci și astăzi încă), ale cărei misterie, nici un strein nu le poate pătrunde, așa și națiunea însuși era neaccessibilă străinilor. Străinul era o boală, o nenorocire pentru fiecare popor, de aceea tot acela ce era prea curios, ce avea prea mult curagiu, ce îndrăznea de a se furișă — precum o fac neconținut Jidani întrând în România, în acest Eldorado al Jidanilor, pe furiș, și totuși țâpă înaintea întregii lumi, că România îi omoară, și îi mănâncă cu perciuni, cu iarmurcă și cu pantofle cu tot — la un popor străin, de a intra în acest sanctuarium, era omorât și sacrificat zeilor.

Cât de justificat era principiul acesta, de care se călăuzeau ele numai bunul simț, numai inteligența unui om în toată firea sa, cu judecată coaptă și plină de esperiinte amare, o poate pricepe. Așa nu se primea în sânul poporului, precum nici în sânul familiei, oameni, cari erau străini atât prin limbă, cât și prin obiceiuri, și aceasta pentru cuvântul, că acei străini perverteau și profanau prin obiceiurile lor diverse și adverse, prin apucăturile lor arrogante și dușmănoase spiritul de omogenitate ce caracterizează pe un popor, și grația căruia domnea buna ordine și prospera națiunea. Câtă dreptate aveau acele popoare se facă așa, ne arată situațiunea de azi a sârmanei Bucovinei. Astăzi dânsa a ajuns a fi un Vavilon al Babiloniei austriace. Totul și toate calcă și trec preste capul românului ce mai există încă pe acolo, încât el a ajuns a fi deja un helot în țara sa proprie înstrăinată (răpită) de averile ei (fondul religios — românesc ce face a treia parte din toată țara, o avere națională română, se află cu totul în mânele străine (guvernul austriac), cu care se zidește casarme, biserici și mănăstiri catolice — suite și capiște jidovești etc...) de lege și limbă, ba el a ajuns chiar atât de tâmpit, încât nu mai simțește nimica, și e fericit, parcă s'ar afla în *sânul lui Avram*, și face cu cel mai mare servilism, și uitare de sine, serviliu de pilot străinismului. Tot ce e mai rău, mai prost, mai decăzut, aduși de toate vânturile din țări străine, e stăpân preste român. Tot ce e străin, e *sfânt* românului bucovinean, și nime nu vede nu înțelege că toată boala ce o ducem, că toată corupțiunea ce o avem, că toată decadența noastră avem de a mulțami numai străinismului. Și aceasta e apoi rezultatul, *lipsa de conștiință națională*, la care a ajuns sârmanul român bucovinean.

Astăzi conștiința națională, mai ales la inteligența română din Bucovina e deja cu totul în amorțire, și degeaba se va busumfla unul sau altul cu ifosul de mare naționalist, din cei foarte simțitori români la cetirea acestor cuvinte. Aceasta ar fi o busumflare tot așa de ridicolă, ca și aceia cu ocaziunea sentințelor foarte juste ale lui Arthur Gorovei (România) esprimată în o dare de samă, ce a fost făcut-o el asupra conștiinței, mari naționale, ce a fost aflat-o el în călătoria sa prin Bucovina pe la anul 1901, la inteligența română de acolo. Adevărul stă firm și neclintit, și'l poate constata fiecare, care va încerca se studieze gradul de conștiință națională la inteligența română din Bucovina. De acolo e și evident, de ce inteligența română de acolo e atât de *germână*, iară poporul român atât de *rutenit*. Indiferența noastră națională e atât de mare încât eu nu mai pot recunoaște că noi bucovinenii suntem români.

INSTRUMENTE NECESARE LA ORICE ECONOMIE.

o o o o „Ciururi-Kalmár“ adevărate și mașini pentru curățirea sămânțelor de trifoi. o o o

Cele mai renumite în toată țara și cele mai ieftine și de construcția cea mai bună.

Fabricăm din materia de prima calitate din patrie în diferite mărimi, în diferite construcții, corespunzătoare tuturor cerințelor economice, mașini pentru curățirea grânelor, ciururi de pleavă, mănate cu mâna ori cu motor. Rugăm să cereți catalog gratuit despre noutățile noastre de un an. La ori ce cerință răspundem prompt și fără nici o plată.

FABRICA DE MAȘINI DE GRÂNE alui KALMÁR ZS. ȘI SOȚUL HÓDMEZŐ-VASARHELY.

Numărul Telefonului 69.

În Aiud premiat cu premiul mare de aur. Titlu în caz urgent: KALMAR-rostagyár.

Numărul Telefonului 69

Conflictul ce l purtăm neîncetat cu Rutenii a a putut să ne mai deştepte niţel din amorţirea şi trândăvia noastră, dar nici aceasta n'a avut asupra noastră acel efect durabil, acel stimul ce ar fi trebuit să fie, care ne-ar fi putut îndemna ca să fim mai bine îngrijii de soartea noastră, cel puțin de acuma înainte.

Conştiinţa naţională creşte şi dezvoltă calităţile cele mai mari şi mai frumoase, ea deşteaptă în noi conştiinţa de sine, energia şi puterea de acţiune şi de rezistenţă, ea deşteaptă în noi caractere mari şi puternice. Caractere puternice sunt de neapărată lipsă, mai ales pentru popoarele mici, ce aspirează la un viitor mare şi puternic. Abea caracterele mari pot da unui popor acea ce are el de lipsă, când se află el în pericol şi în mare dezastru adecă *sacrificiu* şi *martirism*. Insa fără conştiinţa naţională profundă nu vom afla noi caractere mari nici sacrificiu nici martirism. Atunci vai de poporul acela unde nu se află caractere mari, unde nu se află nici sens, pentru acţiuni naţionale mari şi puternice, unde nu există pricepere pentru sacrificiu şi martirism. Acolo nu există seriozitate nici muncă, ci numai trândăvie şi nepăsare, iar mântuirea vine numai prin muncă, munca prin idealism, idealism prin sacrificiu, sacrificiu prin martirism, iar martirism prin caractere mari şi puternice. (Va urma.)

NOUȚĂȚI.

ARAD, 21 August 1906.

— **Hirotonire.** Prea S. Sa episcopul Ioan I. Papp a hirotonit Duminecă pe Aurel Papp aies preot în comuna Socodor.

— **Un prânz splendid** s'a dat Duminecă în aula episcopiească. Au luat parte toţi membrii Conzistorului, profesorii dela institutul teologic-pedagogic, precum subjeudele în penziune, Luca.

— **Procesiune.** Cucernicii creştini în luna aceasta sunt obiceiuiţi a face procesiuni la mânăstirea Hodoş-Bodrog. Cu miile vin creştinii din mari depărtări, între cântări bisericeşti, în frunte cu preoţimea în odăjdii bisericeşti îmbrăcaţi.

Mai mângăiaţi, mai uşuraţi şi mai aproape cu gândul de Dumnezeu se simt, dacă pot peregina la sfta mânăstire şi acolo să ridice fierbinţi rugăciuni către stăpânul mării, susţinătorul şi îngrijitorul nostru.

Sâmbătă la prânz a trecut prin oraşul nostru o mică procesiune.

Credincioşii din Căcărau, în frunte cu prapuri,

şi cu păstorul lor sufletesc părintele Romul R. Raţiu, îmbrăcat în odăjdii între cântări înalţătoare bisericeşti şi-au făcut drumul la sfta mânăstire.

S'au oprit însă la aula episcopiească cerând binecuvântare dela Arhierueul nostru. Au fost întăriţi în credinţa lor prin mângăitoarele vorbe rostite cu multă căldură din partea Arhierueului, care se bucură văzându-şi supuşii săi, cum rămân neclintii pe lângă vechea lege strămoşească cu bunele şi folositoarele ei obiceiuri.

Dupăce le-a dat binecuvântarea şi-a continuat drumul la sfta mânăstire.

— **Redacţia »Orizontului«** din Cluj, anunţă cititorilor săi, că din pricina droaiei de procese, ce s'au năpustit asupra revistei, — numărul din August n'a putut să apară, ci va apărea la 20 Septembrie (după pertractări) în număr dublu.

Alegere de preot. Ni se scrie: În 12 August absolventul de teologie din Sibiu dl Octavian Andrei a fost ales de preot cu totalitatea voturilor pentru comuna Tămăşasa tract. Orăştiei.

Dorim succes nou alesului!

— **Pedepsiţi pentru tricolorul românesc.** »Libertatea« scrie că fisolgăbirăul din Ilie a pedepsit pe Moisescu Arna, jună, Savia Paliac a lui Iancu, jună, Netti Poliac, jună şi Damaschin Crişan, jună toţi din Ilea la câte o zi închisoare, hrânindu-se pe cheltuiala proprie şi la 10 cor. amendă, fiindcă au pus pe crucea dela gura drumului, ce duce la biserica gr-or. o cunună cu pantlică în tricolor naţional român.

Bravo dle fisolgăbirău!

— **De ce-a abzis Kozma György?** Fiţuica »A. és V.« din loc îşi varsă veninul contra noastră pentru că am luat o obiectivă notiţă despre abzicerea lui Kozma György, căruia îi consacra chiar articol de fond, laudându-l aşa jidoveşte, cum îi obiceiul la numitul ziar.

Vine însă »Fügy.« din loc şi arată mişelile făcute de Kozma György, care în timpul din urmă a ajuns jude numai prin falsificări. S'a constatat, că în protocolul alegerii de jude a lui Kozma György sunt induse opt femei, că au votat prin plenipotenţia lor, deşi ele nici odată n'au împuneric pe nimeni să voteze în locul lor.

Cele opt femei, văzând cât de batjocoritor a fost folosit dreptul lor, au ceretat pe dr. Ioan Suciu adv. şi deputat dietal, şi l-au împuneric să facă cercetare contra acelora, cari au falsificat plenipotenţa lor. Kozma György în urma acestora s'a simţit strâns cu uşa, şi-a dat deci abzicerea înainte de a fi suspendat.

Acesta-i adevărul dlor Schreib-Morişii dela »A. és V.« Şi cine-i păcătoşul? »Tribuna« care sbicue fără de legile sau »A. és V.« ce le preamăreşte?

— **O foaie unguerească din Cluj** e foarte bucuroasă şi scrie cu însufleţire articoli elogioşi la adresa procurorilor, cari se poartă atât de sever faţă de presa română, încât numai la curtea cu juraşi din Cluj în luna lui Septembrie vor fi târaţi pe băncile acuzaţilor numai publicişti dela foile noastre.

Ministrul Polónyi poate fi mângăiat, că totuşi se găseşte o foaie, care să-i aprobeze activitatea!

† **Ilie Nichin** bunul părinte al administratorului ziarului nostru, George Nichin, după grele suferinţe a răposat Duminecă după prânz.

Pe răpusatul îl jeleşte soţia lui, copii şi nenumărate rudenii.

Trimitem administratorului nostru cele mai sincere condolenţe şi-i dorim tărie să poată suporta aceasta lovitură a sorţii.

Familia anunţă cazul prin următorul necrolog:

Văd. *Clara Nichin* nasc. *Tittelöber* în numele său, precum în numele copiilor săi şi a celorlalte rudenii, cu inimă înfrântă de durere anunţă, că adoratul bărbat, tată şi bunic, *Ilie Nichin* după grele suferinţe azi la oarele 2 d. p. a adormit în Domnul, în anul 54 al vieţii sale şi 30-lea al fericitei căsătorii.

Rămăşiţele pământeşti ale scumpului defunct se vor aşeza spre vecinica odihnă după ritul greco-orient, din locuinţa nr. 40 str. Demeter, Marţi în 21 August la oarele 2 d. p. în cimiterul de jos.

Arad, 19 August 1906. — *Uşoară să-i fie ţărâna şi vecinica amintirea!*

— **Un puternic cutrămur** de pământ a pustiit Sâmbătă oraşul Valparaiso, tot aşa cum fuse pustiit şi San-Francisco. În urma cutrămurului în mai multe părţi ale oraşului a izbucnit foc. Casele s'au dărâmat, mulţi oameni şi-au pierdut viaţa, mulţi au fost răniţi. Intreg oraşul a devenit în flacări. Par'că vezi pustiirea Sodomei şi Gomorei.

Au murit peste patru sute de oameni, iar numărul răniţilor se urcă la mai multe sute. E nedescrisă soartea de mizerie a locuitorilor.

— **Reuniunea sodalilor români din Cluj** şi-a ținut adunarea generală în 6 August 1906. A fost bine cercetată atât din partea inteligenţei, cât şi a ţărănimii, laudă dlui capelan dr. *Iuliu Florian*, care a obosit mult să vadă cât mai mulţi Români adunaţi la un loc.

Cu prilejul adunării generale s'au înscris patru membri fondatori şi mai mulţi ajutători şi ordinari.

După deschiderea adunării se ceteşte raportul secretarului, din care reese, că reuniunea, a ținut mai multe şedinţe, în care s'a rezolvit afaceri oficiale şi între altele a decis şi ezeccat retipărirea statutelor. Elevii au primit şi în acest

Fecior de suflet.

— *Fragment din nuvela Ciobănaşul.* —

Născut din flori, a fost lăpădat într'o noapte la poarta jităriei sub umbra măsteacănului de pe stânca Nicoarei, care străjueşte coliba jitarului. Găsit a doua zi, a fost dus în sat unde a crescut prin bordeele celor cari nu s'au îndurat să-l lase să piară. Când a început să cunoască lumea, s'a pomenit iar pe locurile unde fusese găsit, la coliba bătrânului care-l adunase întâi de pe drumuri, şi care, cine mai ştie, poate că nu era de tot străin de începutul vieţii lui nenorocite.

Şi acolo, departe de sat, în singurătatea câmpului şi a codrilor de prin prejur, mai mult în tovarăşia păsărilor guralive, decât a moşneagului care era vecinic plecat spre pază, şi-a petrecut cei dintâi ani ai copilăriei amărite...

Rămas singur, luă din colibă fluierul bătrânului şi pitindu-se în iarba moale de sub poala măsteacănului de-alături, se'ncredă să zică frânturile de cântece pe care le prindea în suflet sara dela moşneag..., iar toată ziua din frunzişul măsteacănului, din cântecul păsărilor, ori din unda zbuclumată a părăului dealături, care par'că plângea atât de trist soarta lui chinuită. Şi zilele au trecut mânădu-se una pe alta şi cu ele s'a pomenit flăcăiaş răsărit, când simţiă destul de uşor că nu mai poate stă pe lângă bătrânul care de altfel se trudise prea mult pentru el...

Sărutând mâna moşului, căruia se deprinse să-i zică »tată,« şi luându-şi rămas bun dela măsteacănul ocrotitor, dela Obârşiţa cu undele-i zbuclumate şi dela codrii cu păsărele lor guralive, a plecat plângând, într'o frumoasă zi de primăvară,

în munte la stână, unde avusese grijă tot jitarul să-i găsească loc.

A lacrimat băiatul Nicoară, când s'a despărţit de locul acela care-l adusese pe lume, dar' nici bătrânul nu şi-a putut stăpâni lacrimile, atunci când l'a petrecut până în poala muntelui sub stânca Ispitei, de unde era bine încredinţat că nu mai poate rătaşi poteca plaiului.

De acolo băeţanul a plecat înainte numai în tovarăşia căteluşului şi a fluierului drag, iar moşneagul a rămas pe loc răzimat în ciomag, privind în urma lui până l'a scăpat în desişul ascunzător.

Târziu, când glasul plângător al cântecului s'auzea tot mai încet, tot mai departe în munte moşul şi-a îndreptat mijlocul frânt deasupra bătei şi-a şters ochii cu mâneca cămeşii şi-apoi s'a întors din cale apucând hăţuşul ce ducea spre singurătatea colibeii lui de sub poala măsteacănului.

Când se hotărîse Nicoară ca să plece în munte la oi, nu-şi închipuesc că-l va durea atât de mult despărţirea de omul acela bun pe care se deprinse să-l vadă şi să-l iubească ca pe un părinte, precum şi de locul unde-şi petrecuse copilăria lui tristă.

Când s'a văzut însă departe pe vârful muntelui, înstrăinat de singura dragoste la căldura căreia îşi întărise sufletul plâpând, când s'a simţit inconjurat de inimile aspre şi fără cruţare ale tovarăşilor mai mari decât el; par'că s'a topit, s'a sîns ceva din sufletul lui, care-l făcea să plângă, să plângă mult ca după cel mai scump lucru ce-l pierzi pentru vecie.

De multe-ori în nopţile senine şi răcoroase, pe când stătea în preajma vitelor cuminţi, îl apuca

ăşa un dor nebiruit, de coliba cea mititică din vale, de Obârşiţa zgomotoasă, de măsteacănul vorbăreţ cu pajiştea atât de moale de sub poala lui şi mai ales de mângăierile părinteşti ale moşului, de vorba lui dulce şi cântecele momitoare în legănarea cărora se simţiă câte-odată atât de fericit. Li venia să fugă, s'o ia la goană prin întunerecul pădurilor şi să nu se oprească decât acolo departe unde-l chemă dorul lui năpraznic... Ar fi voit să s'apropie de colibă, să iasă sfios în calea bătrânului şi sărutându-i mâna slabă, să-l roage să nu-l mai depărteze de lângă el...

Dar după clipele amăgitoare şi pline de chinuri veneau şi altele stăpânite de mintea, care începea să incolţească şi căută să vadă curat tocmeala lucrurilor din fire.

Pribea că acolo unde-l îndemna dorul lui de copil. setea de singura dragoste de care se înstrăinase, nu mai avea ce face... Bătrânul poate nu mai avea mult de trăit şi atunci el tot singur ar fi rămas. Şi cum n'ar fi voit ca să-şi petreacă viaţa chiar fără rost în preajma colibeii de jitar, a găsit că tot mai nimerit era să păsească înainte pe calea arătată de bătrân...

Şi încetul cu încetul s'a deprins cu viaţa ciobănească, iar sufletul lui stingher a început să se apropie de cele ale tovarăşilor cari nu erau aşă de aspri precum i-se părise dintru început. Ceeace l'a ademinit însă mai mult spre această viaţă care deodată i-se părise atât de grea, a fost tot un suflet blând de care s'a lipit repede, a fost baciul, un bătrân de dincolo de peste munţi, bun ca o mamă duiosă cu pletele albe şi cu ochii cuminţi şi albaştri ca şi cei ai moşului dorit.

Dela început chiar, de când a intrat în târlă, moş Miron l'a inconjurat cu o ocrotire adevărat

an ajutoare. S'au eliberat cinci inși. »Bani de școală au primit 36, haine de vară 41, haine de iarnă 35 elevi plasați la diferiți măestrii din Cluj».

Din raportul cassarului reese, că fondul reuniunii dispune de o avere de 2257 cr. 48 fil.

S'a dat absolutoriu comitetului vechiu și s'a ales nou comitet.

— **In memoria lui Axente Severu.** Cetim în »G. T.« Tinerimea universitară germană în societățile sale numite »Burschenschaft«, »Corps« etc. conform »comment«-ului lor, cand voesc să onoreze pe un membru sau oaspe, aranjează un »salamander« (Salamander reiben). Aceasta este suprema distincție, cu care se poate onora cineva de cătră tinerimea academică. Când se întâmplă un deces, în cercurile academice onorurile ce se dau repausatului se sintetizează prin un salamander de doliu (Trauer-Salamander. — Urmând acest obicei, tinerimea academică română din Brașov în seara de 14 August s'a întrunit la »Casa de tir«, unde a onorat memoria repausatului tată Axente prin un salamander de doliu localizat în românește. S'au ținut adică scurte discursuri și s'a cântat »In veci pomenirea lui«. Tot cu această ocaziune, tinerimea a luat laudabila hotărîre să poarte doliu timp de șase săptămâni. După cum suntem informați și în alte orașe s'a luat această hotărîre de către tinerimea română.

— **Cununie.** Anunțăm cu plăcere căsătoria prietenului și colaboratorului nostru dl. *Dr. Dionisie Stoica* cu doșora *Marioara Zisu*.

Sincere felicitări!

— **Secretarul II al Asociațiunii.** În ședința de Marți — scrie »Teleg. Rom.« — a comitetului central al »Asociațiunii« a fost ales secretar II dl. Octavian C. Tăslăuanu, în locul secretarului demisionat Oct. Goga.

— **Coperta »Luceafărului«.** Numărul viitor al »Luceafărului« după-cum se știe e dedicat M. S. regelui Carol al României din prilegiul iubileului. Exemplarul care va fi prezentat regelui va fi un adevărat capd'operă. Coperta acestui număr a fost terminată în zilele acestea de doșora Hortensia Cosma și este o lucrare de o măiestrie desăvârșită atât ca pictură cât și ca broderie. Exemplarul acesta va fi prezentat Maj. Sale din partea domnului Octavian Goga.

— **Săliștenele pe scenă.** Scriitorul maghiar Mikszáth a scris o povestire despre Săliștene, sub titlul »Szelistyei asszonyok«. Doi scriitori germani dela Viena au împrumutat apoi sujetul și l-au prelucrat ca text de operetă, sub titlul »Das Weibendorf«. Muzica a compus-o Heller,

dela Viena, și așa opereta e gata și-și așteaptă prima reprezentare, care se va face la toamnă în Karl-theaterul dela Viena. Se va da apoi și în Berlin, München și Leipzig, precum și prin alte orașe, fiindcă textul e interesant, iar muzica e frumoasă. Săliștenele ajung deci pe calea aceasta să fie cunoscute în întreaga lume cultă.

— **Societatea pe acții »Arad Csanádi«** voește se cumpere calea ferată Beiuș-Vaşcău. În caz de va putea să-și realizeze planul, atunci va transforma întreaga cale ferată. Va forma nouă linii dela Vașcău până la Criștior și de acolo până la Brad.

— **O rușine.** Despărțământul Deva a »Asociațiunii« și-a ținut adunarea în ăst an în Biscaria. La această adunare s'au înscris ca membrii ajutători 43 de țărani. S'a arangiat o frumoasă expoziție de lucru de mână s'a dat un concert de cătră feciorii și fetele din Biscaria, ce a reușit de minune.

Când înregistrăm cu multă bucurie această pornire sănătoasă a *poporului* dar când vedem, că afară de membrii comitetului și de preotul local, dl. Nicolae Sinca, n'a luat parte *nici un singur preot*, o rușine și o revoltă sufletească ne cuprinde.

Se poate oare, ca din 40 de preoți cari sunt pe teritoriul despărțământului, nici unul să nu aibă dragoste de spriginirea așezămintelor noastre? Se poate? Zău se poate?

— **Cei mai bogat copil din lume.** Numele milionarului Ioan D. Rockefeller cel mai avut om din lume, e asigurat că va urma a trăi și după moartea lui. Asta s'a întâmplat așa, că lui Rockefeller i-a născut femeia un prunc. Copilul acesta, deși e acum numai în leagăn, totuși e cel mai bogat copil din lume, dat fiind că are să fie singurul moștenitor al sutelor de milioane ale tatâne-său. Avera dui Ioan D. Rockefeller e de 5 mii de milioane și dacă micul Rockefeller, pe care d'asemenea l-au botezat Ioan, să va dovedea tot așa de măiestru în strângerea banilor ca și tatăl și moșul său, atunci la moartea sa el va lăsa după sine măcar 25 miliarde de coroane, ceea-ce face de două ori atât cât datoria întreagă a Statelor-Unite.

— **Câte de toate să întâmplă într'un oraș mare.** Un American din New-York, s'a apucat și a făcut însemnarea întâmplărilor mai mari de zi, cari vin înainte în viața unui oraș mare. După însemnarea aceasta, poliția din New-York tot la 3 minute închide pe cineva, pe fiecare 7 minute să vine o înmormântare, tot la 48 de minute un foc, în fiecare ciaz, o nenorocire, care aduce moarte de om, la fiecare 8 ore să întâmplă o încercare de ucidere și o sinucidere

și în fiecare zi un omor împreună cu jaf. Tot la 6 minute se naște un copil și tot în câte 8 ore să întâmplă o despărțire (bărbat de femeie), iar pe fiecare 13 minute cade o căsătorie. Tot la câte 48 minute să înființează câte o întreprindere negustorească, tot pe câte 7 să vine câte o licitație, în fiecare 2 minute sosește un nou străin și tot la 48 de minute sosește câte o corabie în port și în fine tot la 24 de minute sosește un tren în gara din New-York.

Numerii aceștia mari, ne arată valurile spumoase ale vieții într'un oraș așa de mare.

— Atragem atențiunea on. cetitori asupra nuntului Linoleum (Blum).

— **Nefericire.** Pentru cine e robit cu totul de patima beției, un medicament neîntrecut, ce poate să-l împiedice și desvețe dela aceasta patimă distrugătoare și omoritoare de viață prețuește foarte mult. Atragem atențiunea asupra inseratului farmacistului Frankl Antal din Seghedin, ce-l publicăm sub titlul »Am fost bețiv.«

— Atragem atențiunea On. public asupra (nseratului de pe pagina ultimă a lui *Erdős S.* fost Eibenschütz conducătorul de mai mulți ani a firmei Buchsbaum).

— **Corecții pe hârtie calitate foarte fină** 100 bucăți cu 1 cor. 1000 bucăți 9 cor se poate căpăta în Librăria lui *Ingusz J. și fiul Arad.*

CONCURS.

La »Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște« este de a se ocupa cu 15 Septembrie a. c. st. n. postul de practicant cu salar de cor. 720, după un an de praxă cu salar de cor. 960 și postul de archivar cu salar anual de cor. 720. La postul de practicant să admit numai tineri cu studii sistematice comerciale.

Reflectanții la aceste posturi sunt poftiți a-și înainta cererile instruate cu documentele, din cari să reasă calificația teoretică și eventual și practică, ce o au, subsemnatei direcțiuni până la termenul indicat mai sus.

Săliște, 16 August 1906.

Direcțiunea casei de păstrare (reuniune).

părintească. Fusese înduioșat, e drept, de povestea tristă a băiatului, poveste pe care bătrânul jitar nu uitase să i-o tăinească de-a fira-păr, când s'a întâlnit cu el în sat și-l rugase să-l primească cioban în stăna lui; dar' pricina dragostei care l'a apropiat tot mai mult pe Nicoară de sufletul cel bun al baciului a fost alta. Băietanul acesta străin, care întâmplările făcuse să fie adăpostit în țârla lui, sămănă ca două picături de apă cu singurul fecior ce avusese, pe care-l perduse cu atâția ani în urmă, și de focul căruia se topise fără vreme...

Și acum chipul acela scump, întruchipat aveva în flăcăiașul Nicoară, n'ar fi voit să-l mai despărteze din stână de lângă dânsul, dar se temea că dragostea-i prea mare și nestăpânită să nu le strice. Deci cu credința, că e chiar spre binele lui ca să se deprindă din vreme cu tot greul vieții ciobănaști, hotărî să-l trimeată la cărlani. Și astfel, după câteva săptămâni de încercare petrecute în țârlă, Nicoară, îmbrăcat ciobănește de sus până jos și în tovarășia lui Călțun — un dulău pe care baciul nu uitase să îl incredințeze ca pe un bun frate — a plecat spre creasta muntelui la stăniștea cărlanilor care nu era la cine știe câtă depărtare, ci numai un prânz bun de suiș. Și apoi la săptămâna ori două tot avea să se mai răpadă el și pe la țârlă după cele de lipsă. Dar de pe răbojul săptămânilor sorocite, abia apușe să se șteargă numai câteva zile și totuși moșul începuse să se simtă prea singur numai în tovarășia țârlașilor vechi. Ziua, prins în graba treburilor, nu prea se da gândurilor; sara însă, nu-și găsea măcar o clipă de liniște... Lua fluerul, se întindea ca de obicei supt moliftul din fața stănei, dar nu-l ademenea nici un cântec,

gura parcă îi era uscată, degetele ținute. Arunca atunci fluerul cât colo și întinzând mâinile prin iarbă, căuta să prindă pe Călțun de urechi pentru ca să-l pună cu botul pe pieptul lui și să stea amândoi de vorbă, dupăcum obișnuia adeseori. Dar numai dupăce băjbăia în zadar cu mâinile prin prejma-i, își aducea aminte că voinicul și credinciosul lui căne era tocmai pe vârful muntelui, de paza cărlanilor și mai ales a lui Nicoară, băiatul acela cuminte și frumos, de care simțea acum că i-i mai dor de cât își închipuia.

Ii părea rău că-l depărtase de țârlă și nu se liniștea de cât cu gândul ca dimineață să trimită veste să scoboare la stână.

A două zi mirându-se de slăbiciunea lui, hotărî iar să îngăduie timpului se curgă după sorocul lui; și astfel s'a chinuit între gânduri până într'a doua Sâmbătă, când par'că să simțea mândru că nu se dăduse bătut de dragostea pălămașă și rămăsese tot tare așa cum trebuia să fie atât în fața ciobanilor mai vechi cât și într'a lui Nicoară care mai ales nu trebuia să bănuiască de ceace se petrecea în sufletul lui.

Sara, când rostul trebilor era încheiat ca în vremile bune, când oițele erau acuate în țăruri, iar ochiul de foc ațipise în țârlă, fluerul baciului începuse să zică, lin, și cu șir fără să se dea măcar cât de cât înfrânt de gândurile cari și de data asta cerceau să-l repuie; dar purtate de undele furtunoase ale doinei, ele fulgerau departe peste coastele munților, stăruind mai ales în preajma codrului unde-i fusese îngropat feciorul...

Intr'un târzior, când nu mai putea stăpâni dorul ce-i năpustea în suflet, când doina i-se părea că nu mai dovedește încapăt tot ce-i stătea la inimă, smânci fluerul c'o mână, iar cu cealaltă

făcu roată împrejur ca și cum ar fi căutat să prindă vedenia dragă ce era gata să-i scape. Mâna întinsă se opri atunci ca pironită pe capul ciobănașului Nicoară, care sosit încă de cu vreme, se apropiase binișor de bătrân fără a cuteza să rupă șirul doinei care-l vrăgise. Cu ochii perduți în depărtările poleite de albul curat al lunei și cu degetele potrivite pe fluerul dăruit lui de moșneagul din vale, stătea par'că gata să-l ducă la gură. Când a simțit însă că-l atinge mâna bătrânului de alături, ochii lui frumoși întâlniră pe ai moșneagului cari ridicându-se într'un cot, îl priviă ispititor printre lacrimii... Băietanul simți atunci că-i picură ceva cald în inimă și mâinile-i tremură scăpând fluerul dintre degete...

În vremea aceasta bătrânul se retrase spre el, i-apucă capul între mâni și sărutându-i ochii și părul bălan îngână încetișor:

Vino mai aproape »fătul taichii« și zi-i din fluer, zi-i nu te știi.

Flăcăiașul îndemnat de vorbele acelea cari i-se păreau nespuse de dulci, s'apropia tot mai mult de baciul Miron, care prinzându-l cu brațul pe după gât, îl strânse la piept îndemnându-l:

— Așa, uite așa să stai colea lămpă taica! Mi-i drag să te văd, că este cap tăiat, Răduc, fecioru-meu, răpus — Dumnezeu să-l odihnească — de Ungureni pe vremea răsămiriței... și mi-i dor să-ți aud fluerul, căci de bună samă va fi vrut Dumnezeu ca să zici tot așa de frumos ca și el....

Și mâna slabă a bătrânului netezea bogăția de păr bălan ce împodobește capul frumos al băiatului, iar gura dornică după numele drag șoptea mereu:

Economie.

Academii de agricultură. Foaia oficială anunță, că începând cu anul 1906 școlile agronomice din Debrecin, Keszthely și Cluj au fost ridicate la rangul de Academii. Până acum țara noastră avea numai una, la Magyar-Ovár.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Cota oficială pe ziua de 20 August.

INCHEEREA LA 12 ORE:

Grâu pe Oct. 1906 (100—clgr.)	7:31—7:32
Secară pe Octomvrie	6:17—6:18
Orz pe Octomvrie	6:48—6:49
Cucuruz pe Iulie	6:63—6:64
Cucuruz pe 1907	5:30—5:31
Grâu pe Aprilie 1907	7:60—7:61

INCHEEREA LA 5 ORE:

Grâu pe Octomvrie 1906	7:29—7:30
Grâu pe Aprilie 1907	7:59—7:60
Secară pe Octomvrie	6:16—6:17
Ovăs pe Octomvrie	6:48—6:49
Cucuruz pe Iulie	6:64—6:65
Cucuruz pe 1907	5:20—5:21

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	Cor. 158—
" " mic	" 160—
" " mare	" 156—
" " mic	" 158—

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 78—100 kgr.	Cor. 12:00—12:20
" 79—100	" " " "
Secară: 100	10:80—10:90
Orz: 100	10:80—10:90
Ovăs mercantil 100 kgr.	11:40—11:50
Ovăs cernut 100 kgr.	11:70—11:80
Cucuruz nou 100	12:30—12:40
" vechiu 100 kgr.	" " " "

Târgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni, grei părechea în greutate peste 400 kgr. 112—113 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 kgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 kgr. 119—120 fil.; calitate sârbească: grei părechea peste 260 kgr. 122—123 fil.; mijlocii părechea 250—260 kgr. greutate 126—127 fil. Ușori până la 240 kgr. 116—118 fil.

Posta Administrației.

Ioan Iancu, Almaș. Am primit 5 coroane ca abonament până la 1 Octomvrie 1906.

Z. Popovici, Hosszufalu. Am primit 10 cor. ca abonament până la 1 Ianuarie 1907. Ziarul de aici merge regulat.

Redactor responsabil: Sever Bocu.
Editor proprietar: George Nichin.

— Zi-i «Răducule», zi-i, să-mi potolești focul ce mi-a topit inima...!

Nicoară înfiripat de dragostea care-i încălzise sufletul lui plăpând, a prins iar fluierul între degetele lui tinere, l'a dres din câteva suflări după cum deprinsese dela bătrânul care îl crescuse și potrivindu-l la gură, făcu să curgă duos frânturile de doine pe care le cântase de atâtea ori în tovărășia Obârșitei sub măsteacănul din vale.

Baciul, prins atunci în vraja atâtor aduceri aminte, lăsă ciobănașul să cânte, iar el plecându-se pe o coastă în iarbă, s'a dus în voia gândurilor înaripate de dorul mângăiat de acele clipe dulci, pe care nu se așteptase să le mai trăiască când-va...

Târziu din noapte, când s'a ridicat, luna scăpătase mult spre chindie, iar rarițele cliplau deasupra codrilor spre zarea răsăritului... Alături, doinașul dormia întins pe spate cu fața luminată tainic de cele din urmă raze ale lunii.

Din sara aceea, ciobănașul n'a mai plecat pe vârful muntelui la cărlani; ci a rămas la târlă ca mână de ajutor baciului, care nădăjduind că nu se înșală și că în adâncul ochilor lui albaștri citește numai dragoste cuminte și curată, n'a stat mult între cărări și a îngăduit dorului chinuit să se apropie tot mai mult de sufletul stingher al băetanului înfiripându-l cu căldura dragostei de părinte. Și astfel cele două inimi îndurate s'au înțeles, s'au topit una în alta și nu după multă vreme, ciobănașul striga pe bătrân «tăicuțule»; iar baciul în graiul lui dulce nu lăsa să treacă două vorbe fără să adauge și cuvintele: «fătul taichii făt», cuvinte scumpe lui pe care le rostia cu atât mai mare dragoste cu cât nu nădăjduise să le mai poată spune vre-o dată cui-va...

ANUNȚ.

Subscrisul am lipsă de un candidat de avocat; deci cine voește să fie aplicat în cancelaria mea, să binevoiască a-mi scrie. Cei cu praxă deja sunt preferiți. Nagy-Szt. Miklós 1/14 Aug. 1906.

dr. Nestor Oprean,
adv.

Cultivarea părului. Cea mai obvenindă cauză a căderii părului, după cum a dovedit-o cei mai renumiți medici, e însuși mătreața, cei ce sufăr de acest morb

în timpul cel mai scurt devin pleșuvi, doare-ce mătreața slăbește perii și uscă rădăcinile părului. Nenumărați medici experți din patrie și străinătate recomandă „spiritul de păr PETROLIN”, despre ce prin epistole de recunoștință se arată că după o folosire de câteva zile împiedecă căderea părului, și ori ce alt morb de cap și în mod avanta-

gios ajută la creșterea de nou a părului. La cumpărare să fiți cu băgare de samă la simbolul de mai sus. Ori ce alt spirt adus în circulație e numai o imitare și falsificare stricacioasă. Se capătă numai la pregătitorul: Drogeria și laboratorul de cosmetică **Koranyi și Wachsmann, Szabadka.**

Magazin principal la farmacia **Földes Kelemen.** Se poate capătă și în prăvălia de toalete alui **Hegedüs Gyula.**

Glöckner József

Spălătorie chemică și atelier de
o o o văpsit de haine. o o oo
Seghedin, strada Iskola n-rul 27.
Timișoara-cetate. str. Hunyadi 6.

Curățește și vopsește tot felul de
haine pentru femei, bărbați și copii,
o o o rolete și broderii. o o oo

Comande din provincie se efectuează
punctual și prompt.

Schimbarea aceasta prea repede a lui moș Miron nu l'a mirat cătu-și de puțin pe Răduc feciorul, ci din potrivă credea că așa trebuia să stea firea lucrurilor, cum se rânduise în timpul din urmă. Cei cari se minunau de purtarea baciului erau ciobanii ceilalți cari cu toată socoteala minții lor nu puteau să priceapă ce taină poate fi la mijloc între bătrânul lor baci și băetanul acela, căzut în târla lor abia ce eri de alaltăeri.

La început dragostea moșului îi cam jignise; mai târziu însă Răduc, putu să le între și lor la inimă. Bunătatea și mai ales vorba lui cea dulce îi înduplecase pe toți ciobanii flăcăi să făurească legături de «fărtăție» cu el, iar pe cei doi strungari mai bătrâni să-i vadă cu aceiași ochi de grijă ocrotitoare ca și baciul.

De altfel chiar și indeosebi de firea lui Răduc ciobănașul, ei tot n'ar fi găsit vre-o pricină care să clociască sămânța dușmăniei și sufletele lor, Moș Miron e drept, spunea adesea că ar fi avut ceva stare dincolo, dar nici prin minte nu le-ar fi trecut c'ar fi putut să-l moștenească acolo. În stână asemeni avea prinsoare bună în cele o sută și mai bine de oiți frumoase ca niște flori și cari încă aveau să mai sporească dar nici de aci nu s'ar fi gândit vre-unul la parte de folos după moartea bătrânului, căci n'ar fi încăput de lăcomia stăpânului.

Iată dar de ce toți târlășii vechi se deprinsese răpede cu tocmeala nouă și în curând n'au mai văzut în Nicoară «străinul» de cât pe «Răduc» feciorașu baciului.

(«Viața Românească.»)

I. Ciocârlan.

Am fost bețiv în totdeauna pânăce n'am folosit medicamentul contra bețurii alui Frankl Azi mă în torc cu scârbă dela ori ce bețură spirtuoasă. K. M. casa p. Acest medicament n'are nici gust, nici miros. Se poate pune în ori și ce bețură spirtuoasă. Sănătății nu-i stricacios. Un flacon întreg 5 coroane. Acest medicament nu se poate procura și nu se poate căpăta nicăiri, decât în farmecia lui

FRANKL ANTAL
(Szeged, Felsőváros nr. 20)

Cel mai sigur medicament contra tusei, răcelii și regeșelei este

zăharul lui RÉTHY

— ce se capătă în ori care farmacie. —

Prețul unui borean 60 fil. Să se ceară numai zahărul lui Réthy. Cioel flacoane trimite pentru 8 cor. cu porto ca tot.

Pregătitorul RÉTHY BÉLA farmacist, Békéscsaba. 384/1906. szám.

Stabiliment de hydrotheraphie:

Wällischhof

stațiunea de tren și postă Brunn-Maria-Enzersdorf, 30 min. departe de Viena.

Aranjament modern

(pe lângă hydrotheraphie completă, băi de soare, de aer, de acid carbonic și electric, massage, electricizare, gimnastică suedă, dietetică individualizată etc.)

Prețuri moderate.

Cu prospecte și informațiuni mai detaliate stă la dispoziție direcțiunea și medicul-șef al stabilimentului:

Dr. Marius Sturza.

A apărut și se află de vânzare la administrația «Tribunei»:

Chestiunea de naționalitate.

De Br. Eötvös József,
tradusă de Sever Bocu.

Prețul 2 coroane plus. 10 fileri porto.

ELŐZETES JELENTÉS.

Van szerencsém a n. érd. közönség szives tudomására adni, hogy

ujonnan épült modern

fényképezési

  műtermemet

 szeptember hó 1-én

Andrássy-tér 16. szám alatt

megnyitóm.

Az eddigi műtermemet Forray-utca 1. sz. alatt lévőket ugyanakkor bezárom.

Weisz Hugó,

fényképész.

Deja s'a deschis

prăvălia de pălării, ghete și de modă bărbătească

a lui

Erdős és Társa

în ARAD

strada Atzél Péter nr. 1.

(In fosta localitate a lui Szabó Albert.)

Paul Boháček

Telefon 20-45 Telefon 20-45

turnătorie de metal și bronz fosforat
Budapest, VI., Röpentyü-utca 23.

Produce: Bronz fosforat original, Bronz mineralist, Aramă roșie, Aramă galbine, Bronz mangan, Aluminu curat, Orig. „Exact“ Compozițiunul de magazin după desene și modele în bucăți brute de aramă, precum și prelucrate gata. Articole de calitate.

Corespondență germană, ungurească și franceză.

VARGA SÁNDOR

◆◆◆ ATELIER DE SCULPTOR ◆◆◆

Szeged, Tisza Lajos-körút 79

Primește spre efectuare: decorări de edificii, frontispriu, plafoane teracotte din gips, decorări din cement și beton în ori-ce stil, în execuție corectă; tot astfel statue după portrete sau după natură în execuție artistică pe lângă prețuri moderate.

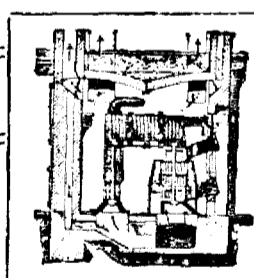
Fabrica de cuptoare din Meidinger a lui
KOCH JENŐ

Budapest, V., Balthory-utca 9.

Telefon 8-69.

Primește aranjamente pentru încălzirea cu aer a castelelor, caselor de familie, bisericilor, teatre, hoteluri etc

Telefon 8-69.

Catalog despre cuptoare Meidinger la dorință trimit gratuit.

Planuri pentru aranjamente de încălzire din centru se fac gratuit.

Institut regnicolar de pictură și artă industrială.

Depesă: BLASKOVITS. Intemeiată la 1887.

De mai multe ori premiat.

Bátori Blaskovits M.

PICTOR BISERICESC

Szabadka, Erdő-sor 66.

Recomandat din partea Excel. Sale primatului papal și a clerului înalt, din partea Mag. Sale contelui tomlai Festetics Tassilo. Pictorul eparchiei sârbești, recomandat din partea Excel. Sale patriarh. C. Brancovici.

Pictura de biserică după stil, stucco. Aurirea crucilor fără șchea. Vărnirea bisericilor, ce nu se poate spăla de ploaia. Pictarea iconostaselor în execuție artistică în mod extravagant de ieftin. Bisericile mai sărace mai ieftin cu 25%. Pictare academică.

◆◆◆ Vopsea pentru biserică și turnuri, ce rezistă contra viforului, ploaiei și focului. ◆◆◆

Resistă schimbării vremii. Vopsirea svântă păreții umezi, căci nu împiedică evaporarea umezei. E fără miros și ușor se svântă. E potrivită și la vopsirea pietrei, cărămizii, țiglei, cementului, lemnului, fierului, țigărilor, sticlei, precum și a decorațiunilor de scenă. Resistă focului. — Am onoare a aduce la cunoștința onor. public și pr. st. preoți, că pentru vopsirea bisericilor și a turnurilor până acum nu s'a găsit vopsea, ce se poate aplica și ce se poate spăla și se îmbină cu păretele ca o vopsea-fresco. Se poate căpăta exclusiv numai la acest institut. Picturile făcute cu această vopsea rezistă câte 100 ani. Specialitate: schele inventate de mine, care pe cele uzate până acum, prin construirea practică sunt cu mult mai folositoare. Modele și planuri la dorință se trimit gratuit. Cincizeci și șapte de documente, ce documentează succesul muncii mele în tot atâtea biserici.

Distinsă la expoziția milenară în 1896.

Fabrică de perii a lui

Oblát Lajos

Budapest, VII., Damjanich-utca 7.

Fabrichează tot felul de perii, precum: de oțel, aramă și din coame de rimători.

Corespondență în limba maghiară, germană și franceză

TELEFON 39-01.

Catalog gratis și franco.

TISLER VAZUL pavagiu

Arad, strada Radnai 24

primește orice muncă de pavare

apoi

face plăci de beton, canale de beton fundament pentru uscarea păreților umezi, primesc orice construcții de pământ în condițiile cele mai avantajoase și în prețurile cele mai ieftine.

Deschidere de prăvălie!

Mare deposit dela toate fabricele de specialitate.

Linoleum, pânzături cernite și articlii de cauciuc (gummi).

Arad, Andrassy-tér 22.

Recomandă adevăratul său Linoleum cu cele mai estine prețuri de fabrică, covoare mari de părete și de întins pe jos, de așternut în baie și la spălător, pentru îmbrăcarea odailor; pânză cernită pentru așternut pe masă, pe pereți, pe tase, șurte pentru femei și copii; pânză de cauciuc pentru paturi, îmbrăcăminte, jucării, ghiozdane pentru târguiele și pentru copii școlari.

Mantale de ploaie pentru bărbați și femei.

PREMIATĂ CU PRIMUL PREMIU LA EXPOZIȚIA MĂLENARĂ DIN BUDAPESTA ÎN 1896.

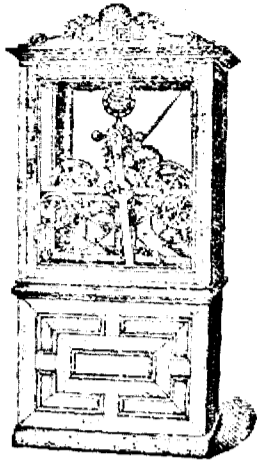
Fabrică de ceasuri de turn și turnătorie de clopote

G. P. PANTELIĆ in SEMLIN

(ZIMONY)

FIRMA FONDATĂ ÎN 1854.

FIRMA FONDATĂ ÎN 1854.

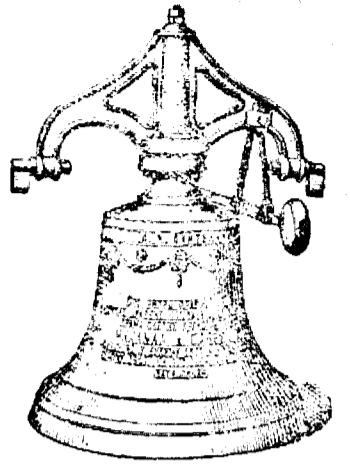
Face ceasuri de turn după felul cel mai nou, propriu de construcție, cu pendulă liberă, cu sîrmă. — — — —

Toarnă clopote noi, face smălțuri mișcătoare de fier, la clopote vechi pentru ale acorda armonie, face adnexe de clopot de fier.

Garantează execuție precisă.

Bisericeilor și comunelor sărace li să dă în rate de mai mulți ani.

Am cercetat expoziția universală din Paris din 1900 cu scop de studiu.

Pentru păstrarea și îngrijirea feței de femeie

cea mai bună și în tot locul cea mai plăcută alifă

e alifă renumită „CORNELIA”.

Această alifă e cel mai bun medicament contra pișturilor de pe față și mâni contra petelor de piele, cursăturilor etc. e și nestricăcios amalgament curat.

Prețul: Un borcan mic cu îndrumări cu tot 1 Cor.
Un borcan mare cu îndrumări . . . 2

Sapunul Cornelia bucata 1 Cor.

Se poate căpăta la pregătitorul:

Farmacia la „Coroana” a lui LESZKOVÁCZ MILETA, Ó-Verbász.

Magazin principal în Budapesta: Farmacia (Bácska)
Török József, Budapesta, str. Király nr. 12.

La trimiterea înainte a prețului pentru comandă de peste șese coroane, cele procurate le expedez fără nici o altă cheltuială de poștă.

Epistolele să fie în limba maghiară, germană și sârbească.

Nou mod de lecuire.

Reumaticilor etc recomand **ghetele igienice și sănătoase** făcute de mine, de mulți ani întrebuințate, de medicii recunoscute, industrie maghiară, patentată și în străinătate. Construcția din lăuntru a acestei ghetă după părerea specialiștilor asigură în mod neîndoios forma normală și naturală a piciorului, reabilitează sănătatea bolnavului reumatic, iar construcția sănătoasă o apăra de răceală și de alte morburii primordiale. Ghetele sunt ușoare și de formă elegantă, și a celor, cari după cum li-e oficiul lor umbla mult, sunt neprețuit de bune. Vindecă cu succes asudarea picioarelor și alte boale, circulațiunea sângelui o face regulată, deci e un leac folositor pentru multe boale. Preparătorul și inventatorul unic e

Rytkó Győző Budapest, Kerepesi-ut 29.

Ghetele igienice al dlui Rytkó Viktor corespund tuturor recerințelor, în urma cărora omul își poate păstra sănătatea timp îndelungat, de aceea le recomand cu căldură tuturor. Dr. Löffler Emil, de 40 ani în vârstă în Budapesta, VI., Uj-utca nr. 19.

On. dle Rytkó! Cu ghetele ce le-ai făcut pe sâma mea, ai câștigat deplina mea mulțumire, atât în ce privește partea igienică cât și forma ei. Právalla Diale o voi recomanda în tot locul. Dr. Roth Henri h, Hár-fa-füredő (cottul Bereg).

ZIKMUND & COMP.

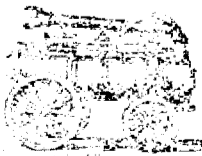
Fabrică de mașini și turnătorie de fier în UJVÍDEK.

Recomandă tot felul de mașini de economie, dar mai ales mașinile sale brevetate, premiate la cele mai multe expoziții:

de semănat sistem „COLUMBUS-DRILL” și motoarele sale cu gaz, petrolu și benzin.

Recomandă mașinile sale

de treceat cu benzin și aburi, pluguri și tot felul de mașini agricole mari și mici.

Aranjament de mori după sistemul cel mai nou.

Trimetem preț-curențe ilustrate gratis și franco.

T. C. WINTDRHOFF, Düsseldorf
Fabrică cu brevet »Hannibal« de firez pentru cercuri și rame (cadre),

HENRY EISELT, Töplitz-Schönau
Fabrică cu brevet »Graual« pentru condesarea lespezilor de fer (metal) și »Magnesit«,

LATTERMANN-FABRICĂ
de cuptoare cu brevet, care se pot umplea cu prav de firez,

GEBR. MÜNZ, Nürnberg
Fabrică de cretă și requizite de scris,

METZELER & COMP., Wien
Fabrică specială pentru gumi-elastic.

CARL FINGADO, Nürnberg și Karlsruhe
Firmă pentru exportul hemeiului, și

FORSTNER JOZSEF, Budapest
Fabrică cu brevetă »Ibis« pentru scubitoare de prav igienice

Reprezentanții pentru UNGARIA-DE-SUD

Telefon 582. **Pollák és Szalay** Telefon 52.

cancelaria specială pentru industrie artificială a reprezentanței

în Arad, str. Deák Ferencz nr. 42.

Catalog se trimite gratis și deslușiri se dau fără taxă.

Agenți isteți se primesc cu rabat mare.

MÁLICS J. sculptor și măsar ARAD, Str. Közép nr. 16.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că în atelierul meu de sculptorie din Arad, strada Közép nr. 16, care e aranjat conform recerințelor moderne, se pregătesc

dormezele, mobiliare de salon etc., etc., după stilul cel mai nou și după esecția cea mai frumoasă.

Mai departe în atelierul meu se găsesc

tot felul de mobile prin ce mă aflu în plăcuta poziție, ca comanda cele mai mari să le efectueșc pe lângă prețurile cele mai favorabile, în timpul cel mai scurt, posibil.

La dorință pot se dau deslușiri cu privire la prețuri, comanda din provincie se fac cu reîntoarcerea poștei.

Cerând comanda DVoastre, rămân

cu deosebită stimă
Málícs J., sculptor și măsar
Arad, str. Közép nr 16.